

वा० रा०

॥९७॥

नन्वेषागुहानवलवतः साध्येत्याशंक्याह ॥ यामिति ॥ यामिमां गुह्यां धात्रीं रक्षिकां मन्यसे नेयं रक्षिकेति शेषः ॥ कुतस्तत्राह ॥ यदेतद्विलं ऋक्षविलं निर्भयमितितारात्श्रुतं ॥ एतत् एतद्विषयविदारणं लक्ष्मणबाणानामीषत्कार्यं ईषत्करं खलभाव आर्षः ॥ १३ ॥ पुरा पूर्वं मायया भूतलांतर्निर्मितैतत्पुरवर्तिमयवधार्थं अशनिं तत्प्रदेशमुवि क्षिपता इंद्रेण स्वल्पमेव कृतं मयवधमात्रं कृतं नतु पुरं भग्नं ॥ लक्ष्मणस्तु निशितैर्बाणैरेतत्पुरमपि पत्रपुटमिव भिद्यत् ॥ १४ ॥ कुतस्तत्राह ॥ लक्ष्मणस्येति ॥ तद्विधा इत्यस्य विवरणं वज्राशनीत्यादि ॥ वज्रमिद्रकरस्थं ॥ अशनिर्मेघस्थः ॥ यद्वा तद्विधाः बालिहंतृबाणसदृशाः ॥ १५ ॥ यदैवात्र बिले त्वमवस्थानमासिष्यसि प्राप्स्यसि तदैव सर्वे हरयः कृतनिश्चयास्त्वांत्यक्ष्यं

याचेमां मन्यसे धात्रीमेतद्वलमिति श्रुतं ॥ एतल्लक्ष्मणबाणानामीषत्कार्यं विदारणं ॥ १३ ॥ स्वल्पं हि कृतमिंद्रेण क्षिपता त्वशनिं पुरा ॥ लक्ष्मणो निशितैर्बाणैर्भिद्यत् पत्रपुटं यथा ॥ १४ ॥ लक्ष्मणस्य च नाराचा बहवः संतितद्विधाः ॥ वज्राशनिसमस्पर्शागिरीणामपि दारकाः ॥ १५ ॥ अवस्थानं यदैव त्वमासिष्यसि परंतप ॥ तदैव हरयः सर्वे त्यक्ष्यंति कृतनिश्चयाः ॥ १६ ॥ स्मरंतः पुत्रदाराणां नित्योद्विग्ना बभूवुः ॥ खेदिता दुःखशय्याभिस्त्वां करिष्यंति पृष्ठतः ॥ १७ ॥ सत्वं हीनः सुहृद्भिश्च हितकामैश्च बंधुभिः ॥ तृणादपि भृशोद्विग्नाः स्पंदमाना द्रविष्यसि ॥ १८ ॥ अत्युग्रवेगानि शिताघोरा लक्ष्मणसायकाः ॥ अपावृत्तं जिघांसं तो महावेगादुरासदाः ॥ १९ ॥ अस्माभिस्तु गतं सार्धं विनीतवदुपस्थितं ॥ आनुपूर्व्यात्तु सुग्रीवो राज्येत्वां स्थापयिष्यति ॥ २० ॥

जसुरवभोगेच्छवः ॥ त्वया दुःखशय्याभिर्दुःखस्थित्यादिभिः खेदिताः संतस्त्वां पृष्ठतः करिष्यंति सर्वथा त्यक्ष्यंत्येवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ स्पंदमाना तृणादपि लघुरिति शेषः ॥ अतएव भृशोद्विग्ना भविष्यसि ॥ यद्वा तादृशतृणात्तद्वद्वा भृशोद्विग्नो रामाद्यागमनशंकयेति भावः ॥ १८ ॥ अतोऽत्युग्रवेगानि शिताघोरा लक्ष्मणसायकाः अपावृत्तं व्युत्थितं त्वां जिघांसं तो भवेयुः ॥ सर्वत्रात्र लक्ष्मणनामग्रहणं तस्य क्रूरस्वभावत्वात् ॥ ईदृशानां रामालक्ष्यत्वाच्च ॥ १९ ॥ एवं वास्तवं भयं प्रदर्श्य सुग्रीवसमाश्रयणमेव हितमित्याह ॥ अस्माभिरिति ॥ आनुपूर्व्याज्येष्ठपुत्रत्वप्रयुक्तानुक्रमात् ॥ २० ॥

कि० का०

॥९७॥